

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Кафедра готельно-ресторанної та курортної справи

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор _____

“ ____ ” _____ 20__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Кризове управління міжнародними готельними мережами

спеціальність: 241 «Готельно-ресторанна справа»

Освітньо-професійна програма: «Курортна справа»

інститут, факультет: Факультет туризму

Івано-Франківськ – 2021 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Кризове управління міжнародними готельними мережами» для студентів спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа» (освітньо-професійна програма «Курортна справа»). 2021. 18 с.

Розробники: к.і.н., доц. Новосьолов О.В.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

Протокол від ___ травня 2021 р., № ___.

Завідувач кафедри готельно-ресторанної
та курортної справи
01.06.2021 р.

Клапчук В.М.

Схвалено Науково-методичною радою факультету туризму.

Протокол від «___» _____ 20__ р., № ___

Голова

Чорна Л.В.

«___» _____ 2021 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 3	Галузь знань 24 «Сфера обслуговування»	Вибіркова	
Модулів – 1	Спеціальність: 241 «Готельно-ресторанна справа» (Освітньо-професійна програма «Курортна справа»)	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		2-й	2-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання Реферат		Семестр	
Загальна кількість годин – 90		1-й	1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: 2 аудиторних – 30 самостійної роботи студента – 60	Рівень вищої освіти: Магістр	Лекції	
		16 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		0	0
		Самостійна робота	
		60 год.	80 год.
Індивідуальні завдання:			
Вид контролю: Залік			

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 1/2

для заочної форми навчання – 1/8

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни “Кризове управління міжнародними готельними мережами” є оволодіння новітніми теоретичними знаннями з питань кризового управління міжнародних готельних мереж та набуття практичних вмінь і навичок щодо розробки та реалізації стратегій розвитку підприємств, у т.ч. міжнародних готельних мереж, в середовищі, що швидко змінюється, що вимагає оперативної зміни їх діяльності, специфічності вибору альтернативних управлінських рішень в умовах глобальних загроз.

Завданням вивчення дисципліни «Кризове управління міжнародними готельними мережами» є:

- Ознайомити із поняттями стратегія, кризове управління, стратегічне планування, розвиток підприємства в сфері послуг да здійснення діяльності з управління міжнародними готельними мережами.
- Розглянути основні види стратегій, стратегічних планів та орієнтирів.
- Ознайомити з вітчизняними і зарубіжними методами кризового управління міжнародних готельних мереж та прийняття управлінських рішень стосовно формування основних шляхів інноваційного розвитку підприємств міжнародної готельної індустрії.

У результаті вивчення дисципліни “Кризове управління міжнародними готельними мережами” студенти повинні:

- знати: суть кризового управління міжнародних готельних мереж, місце в системі підготовки керівників, менеджерів; еволюцію кризового менеджменту; сфери розробки стратегії та їхні типи; особливості застосування системного підходу в кризовому менеджменті в сфері надання послуг; елементи середовища комерційної організації; методи аналізу середовища, види стратегій організацій. методика постановки стратегічних цілей організації в сфері готельно-ресторанного бізнесу; особливості стратегічного планування; процес розробки стратегії.
- вміти: визначати тип стратегії, яку доцільно застосовувати в сфері кризового управління міжнародними готельними мережами; формулювати місію організації в даній сфері; здійснювати SWOT-аналіз середовища організації; визначати стратегічні цілі організації; здійснювати стратегічне планування; приймати стратегічні рішення та розробляти схему їх виконання в сфері готельно-ресторанного бізнесу; проводити стратегічну сегментацію; розробляти та впроваджувати конкурентну стратегію організації та розробляти і реалізовувати функціональні стратегії організацій в сфері управління міжнародними готельними мережами.

3. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ КРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ТА ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТУ ПІДПРИЄМСТВА

Тема 1. Концепція та ключові характеристики нової парадигми кризового управління розвитком підприємства.

Сучасна концепція кризового управління та її значення. Суть, призначення та основні принципи стратегічного управління. Стратегічне управління розвитком як процес в загальній системі управління діяльністю підприємства. Послідовність переходу підприємства до стратегічного управління.

Тема 2. Стратегічне планування як функція кризового управління та формування стратегії розвитку підприємства готельного бізнесу.

Стратегічне планування як складова процесу розробки стратегії. Процес стратегічного планування та характеристика його етапів. Стратегічний план в системі кризового управління розвитком підприємства. Визначення цілей та формування місії в кризовому управлінні. Класифікація цілей та формування «дерева цілей» підприємства

Тема 3. Формування стратегій розвитку підприємств готельної індустрії в стратегічному наборі

Зміст і призначення стратегії підприємства у конкурентному середовищі.

Різновиди стратегій та їх характеристика. Інноваційні стратегії розвитку підприємств готельно-ресторанної сфери. Стратегічний набір та стратегічна прогалина

Тема 4. Стратегічний аналіз в системі кризового управління. Основні методи аналізу, групування та прогнозування в кризовому управлінні.

Зміст, завдання та методологія стратегічного аналізу. Стратегічний аналіз в умовах невизначеності. Аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища: PEST та SWOT-аналізи. Основні якісні та кількісні методи прогнозування розвитку підприємств готельного бізнесу. Методи групування у стратегічному аналізі

МОДУЛЬ 2. ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНИХ ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖ

Тема 5. Система збалансованих показників як інструмент забезпечення реалізації та оцінки стратегії розвитку підприємства готельного комплексу.

Роль систем стратегічного вимірювання в управлінні інноваційним розвитком підприємства. Збалансована система показників (Balanced Scorecard - BSC). Система показників відповідальності (Accountability Scorecard- ASC). Модель ділової переваги (BEM) і піраміда результативності МакНейра. Організаційна структура та особливості організаційних форм забезпечення інноваційної діяльності

Тема 6. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління підприємств готельної індустрії. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління розвитком підприємств. Стратегічний контроль у системі кризового управління підприємства. Лідерство та корпоративна культура

Тема 7. Формування і розвиток інноваційного потенціалу розвитку підприємств сфери послуг. Загальна характеристика і місце інноваційної політики в загальній стратегії підприємства. Складові елементи і чинники впливу на формування інноваційної політики. Механізм формування інноваційної політики підприємства. Роль держави у формуванні сприйнятливості економіки підприємств до інновацій.

Тема 8 Оцінка ефективності методів кризового управління міжнародних готельних мереж
Знати економічні критерії оцінки ефективності управління ризиком. Вміти здійснювати аналіз економічної ефективності страхування і самострахування.

4. Структура навчальної дисципліни

Тема	Кількість годин									
	денна форма					заочна форма				
	Всього	Лекції	Практичні заняття	Індивідуальна робота	Самостійна робота	Всього	Лекції	Практичні заняття	Індивідуальна робота	Самостійна робота
МОДУЛЬ 1. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ КРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ТА ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТУ ПІДПРИЄМСТВА.										
Тема 1. Концепція та ключові характеристики нової парадигми кризового управління	14	2	2		10	10				10
Тема 2. Стратегічне планування як функція кризового управління та формування стратегії	14	2	2		10	10				10
Тема 3. Формування стратегій розвитку підприємств готельно-ресторанної індустрії в стратегічному наборі	12	2			10	12	2			10
Тема 4. Стратегічний аналіз в системі кризового управління. Основні методи аналізу, групування та прогнозування в кризовому управлінні.	14	2	2		10	12		2		10
Всього за модулем 1	54	8	6		40	44	2	2		40
МОДУЛЬ 2. ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНИХ ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖ										
Тема 5. Система збалансованих показників як інструмент забезпечення реалізації та оцінки стратегії розвитку підприємства готельного комплексу.	8	2	2		4	12	2			10
Тема 6. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління підприємств готельної індустрії.	8	2	2		4	12	2			10
Тема 7. Формування і розвиток інноваційного потенціалу розвитку підприємств сфери	10	2	2		6	10				10
Тема 8 Оцінка ефективності методів кризового управління міжнародних готельних мереж	10	2	2		6	12		2		10
Всього за модулем 2	36	8	8		20	46	4	2		40
Всього за дисципліною	90	16	14		60	90	6	4	0	80

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Концепція та ключові характеристики нової парадигми кризового управління	2 год.
2	Тема 2. Стратегічне планування як функція кризового управління та формування стратегії	2 год.
3	Тема 3. Формування стратегій розвитку підприємств готельно-ресторанної індустрії в стратегічному наборі	0 год.
4	Тема 4. Стратегічний аналіз в системі кризового управління. Основні методи аналізу, групування та прогнозування в кризовому управлінні.	2 год.
5	Тема 5. Система збалансованих показників як інструмент забезпечення реалізації та оцінки стратегії розвитку підприємства готельного комплексу.	2 год.
6	Тема 6. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління підприємств готельної індустрії.	2 год.
7	Тема 7. Формування і розвиток інноваційного потенціалу розвитку підприємств сфери	2 год.
8	Тема 8 Оцінка ефективності методів кризового управління міжнародних готельних мереж	2
Всього		14

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Концепція та ключові характеристики нової парадигми кризового управління	10
2	Тема 2. Стратегічне планування як функція кризового управління та формування стратегії	10
3	Тема 3. Формування стратегій розвитку підприємств готельно-ресторанної індустрії в стратегічному наборі	10
4	Тема 4. Стратегічний аналіз в системі кризового управління. Основні методи аналізу, групування та прогнозування в кризовому управлінні.	10
5	Тема 5. Система збалансованих показників як інструмент забезпечення реалізації та оцінки стратегії розвитку підприємства готельного комплексу.	4
6	Тема 6. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління підприємств готельної індустрії.	4
7	Тема 7. Формування і розвиток інноваційного потенціалу розвитку підприємств сфери	6
8	Тема 8 Оцінка ефективності методів кризового управління міжнародних готельних мереж	6
	Разом	60

9. Індивідуальні завдання

1. Бізнес-ризик та ринковий ризик.
2. Складання алгоритму економічного ризику.
3. Ризик у сучасній економічній діяльності: приклади економічних ситуацій з ризиком.
4. Оцінка ризику країни за методикою “Юніверс”.
5. Оцінка ризику країни Швейцарської банківської корпорації.
6. Оцінка ризику за методикою німецької фірми “BERI”
7. Галузевий ризик та його характеристика.
8. Наслідки соціальних та політичних ризиків.
9. Адміністративно-законодавчі ризики та заходи їх мінімізації.
10. Функціонал оцінювання ризику
11. Матриця ризику
12. Класифікація інформаційних ситуацій та прийняття рішень в умовах ризику ЗЕД
13. Застосування теорії ігор за умов наявності ризику ЗЕД
14. Використання чистих стратегій для пошуку оптимального управлінського рішення в умовах невизначеності і ризику.
15. Ризик безповоротних можливостей при здійсненні ЗЕД
16. Ризики зовнішньоекономічної діяльності підприємств.
17. Ризики експортно-імпортних операцій.
18. Митні ризики, їх характеристика.
19. Правила ІНКОТЕРМС, їх значення для регулювання транспортних ризиків.
20. Моделювання резервів в ЗЕД підприємств.
21. Макроекономічне управління ризиками.
22. Контроль за ризиком зовнішньоекономічної діяльності як метод його оптимізації (мінімізації).
23. Розробка програми управління ризиками (ПУР) на підприємстві.
24. Страхування як метод управління економічними ризиками.
25. Загальна схема процесу управління ризиком зовнішньоекономічної діяльності.
26. Мета і завдання оптимізації планів в умовах ризику.
27. Інформаційне забезпечення планів з управління ризиком зовнішньоекономічної діяльності.
28. Ризики купівельної спроможності грошей.
29. Ризики непередбачених витрат і перевищення планового кошторису витрат.
30. Ризики незабезпечення діяльності необхідним фінансуванням.
31. Ризики, пов’язані з різними напрямками вкладення капіталу.

Індивідуальні завдання охоплюють всі основні теми дисципліни «Кризове управління міжнародних готельних мереж». Метою цього виду навчання є засвоєння в повному обсязі навчальної програми та формування у студентів загальних і професійних компетентностей, які відіграють суттєву роль у становленні майбутнього фахівця вищого рівня кваліфікації.

10. Методи навчання

У відповідності з характером пізнавальної діяльності студентів по засвоєнню змісту освіти виділяють такі методи, як пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, проблемного викладу, частково-пошукові та дослідницькі. Мова йде про класифікацію методів навчання на основі їх внутрішньої психологічної сторони. Підкреслимо, що внутрішня психологічна сторона методу навчання є складним психолого-педагогічним синтезом різних психологічних процесів (відчуття і сприймання, пам'яті і мислення, емоцій, уваги і волі суб'єкта тощо) з метою і змістом навчання. Аспект передачі та сприймання навчальної інформації лежить в основі класифікації методів навчання. Науковці поділяють методи навчання на словесні (розповідь-пояснення, бесіда, лекція), наочні (ілюстрація, демонстрація) та практичні (досліди, вправи, лабораторні роботи, реферати тощо).

У залежності від основних дидактичних завдань, які вирішуються на конкретному етапі навчання, класифікацію методів здійснюють відповідно до етапів процесу навчання. Поряд з класифікаціями методів навчання, які відображають певну окрему сторону чи завдання навчально-виховного процесу, існують бінарні класифікації, що ґрунтуються на двох істотних ознаках як обов'язкових структурних властивостях методів.

Крім традиційних, у практиці педагогіки вищої школи за останні двадцять років великого розповсюдження та застосування набули й інші методи навчання, які ми називаємо нетрадиційними. Серед них певної уваги заслуговують так звані "активні" методи навчання. Особливістю є спонукання студента та викладача до активності, обов'язкову взаємодію в процесі навчання студентів між собою чи з іншими суб'єктами НВП.

Виділяють сім основних методів активного навчання: ділова гра, розігрування ролей, аналіз конкретних ситуацій, активне програмове навчання, ігрове проектування, стажування та проблемна лекція. Методи активного навчання використовуються для тренування та розвитку творчого мислення студентів, формування в них відповідних практичних умінь та

навичок. Вони стимулюють і підвищують інтерес до занять, активізують та загострюють сприймання навчального матеріалу.

Ділова гра включає наявність ігрового моделювання та розподіл ролей між учасниками гри; наявність загальної мети всього ігрового колективу, досягнення якої забезпечується взаємодією учасників гри, підкоренням їх різнобічних інтересів цій загальній меті.

Розігрування ролей є простішим методом порівняно з діловою грою, що потребує менших затрат часу та засобів на розробку та впровадження. Взаємодія учасників ігрового заняття може здійснюватися, зокрема, у формі дискусій.

Аналізу конкретних ситуацій як нетрадиційного методу навчання властиві: наявність складної задачі чи проблеми, формулювання викладачем контрольних запитань з даної проблеми, обговорення можливих варіантів її вирішення. Метод активного програмового навчання характеризується однією специфічною рисою – поінформованістю викладача у правильному чи найоптимальнішому вирішенні поставленої перед студентами проблеми. "В принципі методи активного програмового навчання та ігрового навчання та ігрового проектування можуть розглядатися як різновидності методу аналізу ситуацій. Їх виділення пов'язане з суттєвими відмінностями призначення, областей використання та масштабу ситуацій, що розглядаються".

Що стосується методу ігрового проектування, то при його використанні відсутнє наперед відоме вирішення поставленої перед студентами задачі.

До нетрадиційних методів навчання відносять ще й навчальні модулі, які дедалі ширше використовуються в практиці педагогіки вищих навчальних закладів. Навчальним модулем вважають метод навчання, що активізує самостійну пізнавальну діяльність студентів, служить її поетапній організації, регулюванню, контролю та оцінці. Поділяють навчальний модуль на п'ять складових частин: структурно-логічні схеми (виділяють основні блоки знань по темі, що вивчається); навчальну карту (встановлюється ієрархія елементів, що вивчаються); вибіркові тести для контролю (чи самоконтролю); задачі аналітичного чи графічного змісту (для контролю чи самоконтролю на більш високому рівні (на рівні умінь та навичок) та лабораторні роботи дослідницького характеру, що сприяють становленню та закріпленню знань з теорії. Дидактики вважають, що перехід до модульного навчання означав би корінне перетворення системи навчання.

Порівняно до вище згаданих складових частин навчального модуля розглядається "тьюторські" заняття. Кожне з них, за його словами, замінюючи семінарські та лабораторні роботи, "включає в себе три-чотири види навчальної роботи: дискусію щодо змісту вивчених

першоджерел, аналіз педагогічних ситуацій, вирішення проблемно-педагогічних задач, рольову та ділову гру."

Відомо, що кожна професійна діяльність охоплює весь діапазон знань від першого до п'ятого рівнів. Звичайно, щось залишається на рівні поверхневого знайомства, щось на рівні автоматичних навичок, але навчально-пізнавальна діяльність, яка стосується спеціальності, повинна сягати п'ятого рівня – категорії творчості. Зрозуміло, що на лекціях, особливо потокових, неможливо досягти не те, щоб п'ятого рівня знань, але й третього, четвертого. Саме задля цього ми повинні використовувати такі методи навчання, які спонукають та активізують індивідуальну діяльність студентів. З огляду на вищесказане пропонуємо дану класифікацію, яка, ще раз наголошуємо, не є сталою, а може змінюватися відносно тенденцій розвитку Методів навчання. Сталим може залишатися лише твердження про використання тих чи інших методів для набуття певного рівня знань. Домінуюче місце займають заняття лекція-семінар.

11. Методи контролю

Оцінювання знань, вмінь і навичок студентів включає ті види занять, які згідно з програмою навчальної дисципліни «Управління глобальними ризиками в готельно-ресторанному бізнесі» передбачають лекційні й семінарські заняття, самостійну роботу і виконання індивідуальних завдань.

Перевірку і оцінювання знань студентів проводять в наступних формах:

оцінювання роботи і знань студентів під час семінарських занять;

- оцінювання виконання і захист індивідуального науково-дослідного завдання;
- презентація результатів науково-дослідної роботи;
- написання і захист глосарію;
- складання проміжного контролю знань за змістовими модулями (тестування);
- складання заліку.

Поточне оцінювання знань студентів здійснюють під час проведення семінарських занять, і воно має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Об'єктами поточного контролю є:

активність і результативність роботи студента протягом семестру над вивченням програмного матеріалу дисципліни;

відвідування занять;

виконання індивідуального науково-дослідного завдання;

складання глосарію;

складання проміжного контролю із змістових модулів.

Контроль систематичного виконання самостійної роботи та активності на практичних заняттях проводять за 5-бальною шкалою за такими критеріями:

розуміння, ступінь засвоєння теорії і методології проблем, що розглядаються;

ступінь засвоєння фактичного матеріалу навчальної дисципліни;

знайомлення з рекомендованою літературою, а також із сучасною літературою з питань, що розглядаються;

уміння поєднувати теорію з практикою при розгляді практичних ситуацій, розв'язанні задач, проведенні розрахунків при виконанні індивідуальних завдань, та завдань, винесених на розгляд в аудиторії;

логіка, структура, стиль викладу матеріалу в письмових роботах і при виступах в аудиторії, вміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки.

Оцінювання знань студента під час виконання завдань для самостійної роботи проводять за 5-бальною шкалою.

Оцінку «відмінно» ставлять за умови відповідності виконаного завдання студента або його усної відповіді до всіх зазначених критеріїв. Відсутність тієї чи іншої складової знижує оцінку.

При оцінюванні практичних занять увагу приділяють також їх якості й самостійності, своєчасності здачі виконаних завдань викладачу (згідно з графіком навчального процесу). Якщо якась з вимог не буде виконана, то оцінка буде знижена.

Презентація результатів наукових робіт є додатковою частиною самостійної роботи студента над навчальною дисципліною «Управління глобальними ризиками в готельно-ресторанному бізнесі».

Мета підготовки презентації результатів наукових робіт – поглиблення теоретичних знань, набутих студентами в процесі вивчення дисципліни та оволодіння навичками оформлення і викладення результатів проведеної науково-дослідної роботи.

Проміжний контроль рівня знань передбачає виявлення опанування студентом лекційного матеріалу і вміння застосування його для вирішення практичної ситуації і проводиться у вигляді тестування. При цьому тестове завдання може містити як запитання, що стосуються суто теоретичного матеріалу, так і запитання, спрямовані на вирішення невеличкого практичного завдання.

Проміжний тестовий контроль проводить два рази за семестр (в рамках вивчення змістовного модуля чи теми). Загальна тривалість тестів з модуля I «Управління внутрішнім

та зовнішнім середовищем підприємства» – 1,5 години, з модуля II «Залучення, розвиток та компенсації персоналу» - 1,5 години. Поточне тестування з кожного змістового модуля складається з 20 тестів. Одна правильна відповідь на кожен з тестів дорівнює 0,2 бала. Тестове завдання містить запитання одиничного і множинного вибору різного рівня складності. Тести можуть бути застосовані як з метою контролю, так і для закріплення теоретичних знань і практичних навичок.

Тести для проміжного контролю обирають із загального переліку тестів за відповідними темами.

Тести можуть бути застосовані як з метою контролю, так і для закріплення теоретичних знань і практичних навичок.

Тести для проміжного контролю обирають із загального переліку тестів за відповідними темами.

Підсумковий контроль за модулем I - у формі заліку, за модулем II - у формі заліку.

Загальна тривалість заліку – 2 години. До складання заліку допускаються студенти, що мають задовільну кількість балів із складених тестів з основних навчальних елементів змістових модулів, написання реферату (тез, доповіді), складання глосарію та інших завдань передбачених програмою дисципліни.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Приклад для заліку

Поточне тестування та самостійна робота										ІНДРС/СРС	Сума
Змістовий модуль №1					Змістовий модуль № 2						
T1	T2	T3	T4	TK 1	T5	T6	T7	T8	TK 2		
Тема 1. Концепція та ключові характеристики нової парадигми кризового управління	Тема 2. Стратегічне планування як функція кризового управління та формування стратегії	Тема 3. Формування стратегій розвитку підприємств готельно-ресторанної індустрії в стратегічному наборі	Тема 4. Стратегічний аналіз в системі кризового управління. Основні методи аналізу, групування та прогнозування в кризовому управлінні.		5	Тема 5. Система збалансованих показників як інструмент забезпечення реалізації та оцінки стратегії розвитку підприємства готельного	Тема 6. Інформаційно-аналітичне забезпечення кризового управління підприємств готельної індустрії.	Тема 7. Формування і розвиток інноваційного потенціалу розвитку підприємств сфери		Тема 8. Оцінка ефективності методів кризового управління міжнародних готельних мереж	5
40				40				10			
										100	

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C	задовільно	
60 – 69	D		
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Методичне забезпечення

1. Басюк Т.П., Керанчук Т.Л. Економіка готельно-ресторанного бізнесу: навч. посіб. Київ: НУХТ, 2018. 282 с.
2. Донець Л. І. Економічні ризики та методи їх вимірювання : [навч. посібник] К. : Центр навч. літератури, 2006. 312 с.
3. Івченко І. Ю. Моделювання економічних ризиків і ризикових ситуацій : [навч. посібник] К. : Центр учбової літератури, 2007. 344 с.
4. Ілляшенко С. М. Економічний ризик : [навч. посібник] / [2-е вид., допов. і перероб.]. К.: Центр навч. літератури, 2004. 220 с.
5. Ковешніков В.С., Мальська М.П., Роглев Х.Й. Організація готельно-ресторанної справи: навч. посіб. Київ: Кондор, 2015. 752 с.
6. Лохман Н. В. Консолідація бізнес-процесів в рамках інноваційної діяльності підприємства. Економіка. Фінанси. Право. 2017. № 10. С. 30-37.
7. Підприємництво і зовнішньоекономічна діяльність: можливості і ризики України: монографія / за ред. М. А. Йохни. Хмельницький: ХНУ, 2013. 347 с.
8. Торгова Л. В. Основи зовнішньоекономічної діяльності : [практикум] Львів : Новий світ, 2007. 220 с.
9. Управління діловими проектами. Навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2015. – 280 с

14. Рекомендована література

10. Горик-Чубатюк М. О. Сучасні моделі прийняття управлінських рішень. Вісник Одеського національного університету. Економіка. Одеса, 2017. Т. 22, Вип. 7 (60). С. 74-77.
11. Грущинська Н. М. Інкотермс як головний документ регулювання базисних умов поставки при управлінні експортно- імпорними операціями підприємства України з урахуванням європейських стандартів. Вісник Академії митної служби України. (Сер.-Економіка). 2009. №1. С. 93-100.
12. Диха М. В. Стимулювання експорту України та роль державних фінансів у цьому процесі. Вісник ЖДТУ. 2012. №4 (62). С. 364-367.
13. Дорошкевич К. Переваги та недоліки управління зовнішньоекономічною діяльністю за допомогою стратегічних карт та альтернативних моделей. Вісник Національного університету -Львівська політехніка. 2007. № 15 (599). С. 32- 36.
14. Дубинець Ю. Теоретичні аспекти ризику зовнішньоекономічної діяльності

- підприємства. Вісник Тернопільської академії народного господарства. 2005. №2. С. 245-251.
15. Кутащенко М. В. Сутність ризику і причини його виникнення. Інвестиції: практика та досвід. 2009. №6. С. 45- 48.
 16. Лігоненко Л. А. Бізнес-модель стартап-проєкту: розроблення, тестування та прийняття. Вісник Одеського національного університету. Економіка. Одеса. 2017. Т.22, Вип. 8 (61). С. 80-86.
 17. Мостенська Т. Л. Ризик-менеджмент як інструмент управління господарським ризиком підприємства. Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки. 2010. №3. С. 72-79.
 18. Пригара О. Ю. Методика оцінювання ризиків міжнародної діяльності підприємства . Бізнес Інформ. 2012. № 4. С. 83-87.
 19. Таран І. В. Управління ризиками зовнішньоекономічної діяльності при здійсненні експортних операцій. Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2005. №52. 4.2. С. 97-100.
- Допоміжна*
20. Економічний словник / Й. Завадський, Т. Осовська, О. Юшкевич. Київ: КОНДОР, 2006. 356 с.
 21. Кондецька А. Ризики у зовнішньоекономічній діяльності URL: <http://intkonf.org/kondetska-a-riziki-u-zovnishnoekonomichniy-diyalnosti/>.
 22. Крисовата К. В. Фінансові ризики в зовнішньоекономічній діяльності URL: http://www.rusnauka.com/36_PVMN_2012/Economics/3_121534.doc.htm.
 23. Лазоренко Л. В. Економічний механізм регулювання ризиків зовнішньоекономічної діяльності підприємств малого бізнесу URL: http://www.ekmair.ukma.kiev.ua/bitstream/123456789/720/1/Lazorenko_Ekonomichniy.pdf.
 24. Писанюк Р. Економічні ризики підприємств та фактори, що їх визначають. URL: http://www.zu.edu.ua/spf/tmp/third_iteruniversity_conference_pdf/
 25. Поляруш М. М. Хеджування валютних ризиків в міжнародній діяльності. URL: http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2011/Economics/2_96357.doc.htm. Посохов І. М. Аналіз змісту поняття ризик і наукові підходи щодо визначення сутності ризику. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/vcpi/TPtEV/2012_5/-statti/19Posokh.pdf.
 26. Рішняк І. В. Системний аналіз категорій ризику та невизначеності. URL: <http://ena.lp.edu.ua:-8080/bitstream/ntb/9418/1/26.pdf>.
 27. Федотова К. В. Аналіз ризиків зовнішньоекономічної діяльності підприємства. URL: http://www.rusnauka.com/28_NPM_2013/Economics/2_145272.doc.htm.

15. Інформаційні ресурси

28. Кабінет Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua/>
29. Законодавство України. URL: <http://www.rada.kiev.ua/>
30. Державний комітет статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
31. Міністерство закордонних справ України. URL: <http://mfa.gov.ua/ua>.
32. United Nations (UN). URL: <https://www.un.org/en>
33. World Trade Organization. URL: <http://www.wto.org/>
34. United Nations. URL: <http://www.un.org/en>
35. United Nations Industrial Development Organization (UNIDO). URL: <http://www.unido.org/>

Примітки:

1. Робоча програма навчальної дисципліни є нормативним документом вищого навчального закладу і містить виклад конкретного змісту навчальної дисципліни, послідовність, організаційні форми її вивчення та їх обсяг, визначає форми та засоби поточного і підсумкового контролів.
2. Розробляється лектором. Робоча програма навчальної дисципліни розглядається на засіданні кафедри, у методичній комісії факультету, інституту, підписується завідувачем кафедри, головою методичної комісії і затверджується проректором з науково-педагогічної роботи.